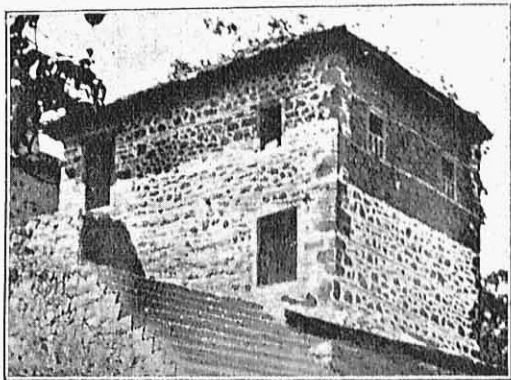

ἄθελα νὰ ξεσπᾶς σὲ προσευχή, ἅμα σταματήσης τὸ βῆμα σου μπροστὰ στὸ κονοστάσι τ' Ἀϊ-Γιάννη.

Καὶ σὲ θέλω νὰ μῶρθης στὶς 29 τ' Αὐγούστου ἐδῶ πέρα! Νὰ κοιτάξης πάνω ἀπ' τὴν καινούρια τὴν πόρτα μιὰ ματιά! Νὰ ἰδῆς τὸ μερμήγκι τὶς γυναῖκες νὰ πιάνουν ὀρθὲς τὰ σκαλάκια ποὺ σιαπάνω σιαπάνω ἀνεβαίνουν τὸ πλαγάκι γιὰ νὰ κρατήσουν τὸ «κελλὶ τοῦ Διάκου»¹. Ἀρτοτινές, Σι-

Τὸ κελλὶ τοῦ Διάκου.

στινές μὲ τ' ἄσπρα φακιόλια, Παλονκοβίτισσες μὲ τὶς κεντιστὲς ποδιές, Ἀμπλιανίτισσες μὲ τὰ φέσια στὸ κεφάλι, ξενοχωρίτισσες ἄλλες μὲ λογιῶν λογιῶν ντυμασιές καὶ κεντίδια! Καὶ νὰ θαρρεῖς, πὼς βλέπεις μπροστὰ σου ἓνα περιβόλι μὲ χίλιω εἰδῶν λουλούδια ποὺ σκορπίζουν τὴ θεϊκὴ εὐωδία τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀθάνατης λαϊκῆς παράδοσης! Μιὰ μυστικὴ λατρεία ἄπιαστη ἀπ' τὸ νοῦ λὲς καὶ γίνεται δῶ πέρα. Οἱ ταμένες ζώνουν τρεῖς δίπλες τὸν Ἀϊ-Γιάννη μὲ τὰ ζῶσματα πῶχουν φερμένα. Ἡ μιὰ ξετυλίγει τὸ ζῶσμα

¹ Ἐνα ἀπ' τὰ παλιὰ κελλιά τοῦ μοναστηριοῦ ποὺ μπάλωσαν φέτος τοὺς τοίχους του γιὰ νὰ μὴ γκρεμισθῇ.